

Ér hangja

Székelyhíd és környéke
havilapja

✱ 2010. július

3. oldal

✱ Számos helyről érkeztek a „Volt egyszer egy Érmellék...” keresztyén ifjúsági kézművestáborba

6. oldal

✱ Hazlátogatott Szabó József színházi rendező, Székelyhíd díszpolgára

8. oldal

✱ Budapestre, Debrecenbe és Nagyváradra kirándultak a Dévai Szent Ferenc Alapítvány székelyhídi tanulói.

Programkavalkád a csokalyi falunapokon

✱ Focibajnokságok, koncertek, ünnepi kulturális műsorok, előadások, visszatérő sztárvendégek, fergeteges buli, tűzijáték és nem utolsósorban a népszerű hőlégballon színesítették július 17-18. között immár nyolcadik alkalommal megszervezett csokalyi falunapok kínálatát.

✱ **Összeállításunk a 7. oldalon**

✱ forrás: haon.hu

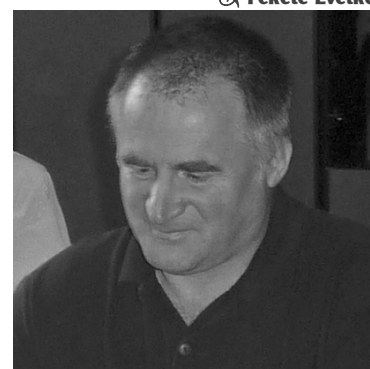
Fényes Elek leszármazottjai a tudós mellszobra mellett

Az összefogás és a szeretet viheti előre a világot

✱ Beszélgetés Bőjte Csabával, a Szent Ferenc-alapítvány vezetőjével a székelyhídi gyerekotthon alapítása alkalmából

✱ Számos gyereknek fog otthonul szolgálni az ismét benépesülő székelyhídi Stubenberg-kastély, ahol elkezdődtek a felújítási munkálatok. A gyerekotthon a Dévai Szent Ferenc Alapítvány fogja működtetni, az épület hivatalos bérleti szerződését július 30-án írták alá a városi önkormányzat és a szervezet képviselői. Ezen alkalomból beszélgettünk el vezetőjével, Bőjte Csaba Ferenc-ről szerzetessel.

✱ **Interjúnk a 4-5. oldalon**

✱ Fekete Evetke

Tisztelt olvasók!

Az **Ér hangja** szerkesztősége az Önök hirdetéseit a 0762-830344-es telefonszámon várja.

Székelyhídi Polgármesteri Hivatal – Primăria Oraşului Săcueni

Szervezők

Pro Székelyhíd Egyesület – Asociația Pro Săcueni

XVI. ÉRMELLÉKI ŐSZ – SZÉKELYHÍD TOAMNA PE VALEA IERULUI – SĂCUENI

3-5. septembrie 2010. szeptember 3-5.

Szeptember 2., csütörtök / joi
20.00 30 éves házassági évfordulós párok köszöntése / **Művelődési Ház**
Színházi előadás: Kiss Stúdió - „Magyar vigasság - az öröm és a derű percei”
Belépés ingyenes!

A rendezvény ideje alatt vidámpark, sárkányrepülő, lacikonyhák, sörsátrak működnek.
A kétnapos jegyek elővételben a Székelyhídi Városi könyvtárban vásárolhatóak, ára **20 lej.**
Napijegy **15 lej.**

Szeptember 3., péntek / vineri
16.30 Syluette Group mazzorettek felvonulása / Defilarea majoretelor
17.00 Ünnepi megnyitó / Vernisajul expozițiilor
18.00 Kiállítások megnyitói / Deschiderea festivalului
19.00 Könyvbemutató / Vernisajul expozițiilor
20.00 Természetfilm bemutató - „Miénk itt az É”
20.00 Filmvetítés: Dot.com, portugál játékfilm
20.00 Pálinkafesztivál / Festival de țuică

Szeptember 4., szombat / sâmbătă
10.00 Vetélkedők, bemutatók / Concursuri, prezentări
Szabadidősi főtverseny / Concurs culinar
Kártyabajnokság / Concurs de cărți de joc
Lábténiszbajnokság / Fotbal tenis
Barátságos labdarúgó mérkőzés - Meci de fotbal

17.30 Pusztai Farkasok Hagományörző Ijászegyesület-bemutató / Prezentare tir cu arcuri
Phoenix karate-bemutató - Székelyhíd
Tomfa bemutató - Budapest
Flying steps - Székelyhíd
King dance & Princee dance - Tiszalök
Francisc Hubic Művészeti Iskola koncertje - Nagyvárad
Control Dance Group - Székelyhíd

TANKCSAPDA - Debrecen - élő koncert

Szeptember 5., vasárnap / duminică
11.00 Szentmise, istentisztelet / Slujbă
13.00 Nyiló Akác Néptáncgyűttes - Ermihálufalva
Kankalin néptáncgyűttes - Székelyhíd
Martin Tímea - Margitta
Fresh Dance - Csokaly
Táncmanók
Kölyök Dance
Prince Dance
B 612 és Tini Dance Center
FENYŐ MIKLÓS ÉS A HUNGÁRIA
Tűzijáték

- élő koncert

Támogatók:

Bihar Megyei Tanács - Consiliul Județean Bihor

Médiapartner:

Tájékoztatók erdőtulajdonosoknak

☞ Minden magánerdő-birtokosnak szerződést kell kötnie egy erdészeti hivattal

☞ A szerző felvétele

* Az elmúlt időszakban a a székelyhídi önkormányzat és a Megyei Erdészeti és Vadgazdálkodási Felügyelőség közös szervezésében két tájékoztató összejövetelt is szerveztek a magánerdő-tulajdonosok részére. Július 12-én a székelyhídi múzeum épületében 30 magánerdő-tulajdonos, a következő napon a köbölküti lakodalmas házban pedig mintegy 40 személy jelent meg a felhívásra.

A gyűléseken Popa Ilie mérnök, a Megyei Erdészeti és Vadgazdálkodási Felügyelőség képviselője ismertette azt a kötelező jellegű szabályozást, mely szerint minden magánerdő-tulajdonosnak szerződést kell kötnie egy létező erdészeti hivattal. A fent említett szerződési kötelezettség lényege a következő: azok az erdőtulajdonosok, akiknek van szerződésük egy erdészeti hivattal, biztonságban érezhetik a tulajdonukat és kitermelhetnek a szabályoknak megfelelő mennyiségű faanyagot. Ez a mennyiség attól függ, hogy van-e üzemtervük. Ennek híján évente hektáronként csak egy köbméter fa a megengedett mennyiség. Ha van üzemterv, akkor az abban előírtakat kell követni, ami lehet akár évente hektáronként 10–20 m³ is. A szerző-

déskötés két követelménye, hogy az erdőrészek, amelyeket megőrzésre átadnak legyenek megfelelően kijelölve, a határai megfestve, valamint legyen kész a birtoklap. Ha több tulajdonos szerepel a birtoklapon, a könnyebb ügyintézés érdekében a család bízson meg egy képviselőt közjegyzői meghatalmazással. „Ez a szabályozás 2008 óta van érvényben, ám mostanában nem fektettek nagy hangsúlyt az alkalmazására” – tájékoztatta lapunkat Bokor Zoltán, a székelyhídi tanács topográfusa.

A gyűléseken jelen voltak a helyi erdészeti hivatal képviselői, a székelyhídi önkormányzat szakemberei, valamint Béres Csaba polgármester is. A tájékoztató összejöveteleken felszólaltak az erdőtulajdonosok is, akik különféle kérdésekkel fordultak a jelenlévő szakemberekhez.

Az erdészet ezúton is kéri az erdőtulajdonosokat, hogy minél hamarabb rendezzék szerződési kötelezettségüket. Ezt megtehetik a székelyhídi erdészeti hivatalban (Irinyi János utca 5. szám) naponta 8 és 16 óra között, vagy bármely más erdészeti hivatal valamelyik Bihar megyei kirendeltségén.

☞ Fekete Evtetke

A városi múzeum épületében összegyűlt érdekeltek számos kérdést tettek fel az erdészeti szakembereknek

Székelyhíd első saját buldozerekavátora

☞ A multifunkcionális nehézgépet úttakarításra, árokásásra és -tisztításra, vízvezetékek kicserélésére és kábelek lefektetésére is lehet majd használni

* Első saját buldozerekavátorát vette meg a székelyhídi önkormányzat a közelmúltban – tudtuk meg Csuka József alpolgármestertől. Mint megtudtuk, ez egy olyan multifunkcionális nehézgép, amely különféle munkák végzésére alkalmas, egyéb gépeket lehet csatolni s így többek közt úttakarításra, árokásásra és -tisztításra, vízvezetékek kicserélésére és kábelek lefektetésére is lehet majd használni. En-

☞ képünk illusztráció

nek eredményeként a későbbiekben igen magas költségektől óvja

majd meg városkánkat és a hozzátartozó öt falut, hiszen mind ez idáig a felsorolt munkálatokat bérelt gépekkel sikerült csak megoldani. A gépet csak részletre sikerült megvásárolni, ám amint azt az előljáró elmondta, hosszútávon a gép megvásárlása a lehető legjobb döntés volt, hiszen ez egy olyan befektetés, mely biztosan megtérül.

☞ Ér hangja

A barátok

Technológia- és műszakirajz tanár volt, maguk között csak Flóriának nevezték a kollégák. Nagyon jó barátja volt Gyuri, a számtantanár. Szabadidejükben sokat iszogattak együtt, főként kisüstit, amit hol egyik, hol másik kínált fel. Iszogatók közben gyakran össze is vitatkoztak, de hamar meg is békéltek egymással. Szakmai kérdésekben hajthatatlanok és befolyásolhatatlanok voltak, ha teheték, el is kerülték az ilyen vitákat. Flóri megkövetelte diákjaitól a jó és pontos munkát, pályafutása alatt nem is igen volt olyan diák, aki tízes osztályzatot kapott volna tőle. A legtöbb diák műszaki rajzát csak elégségesre értékelte, sokét elégtelenre. Kétszer-háromszor kellett elkészíteni a munkát. míg meg volt vele elégedve...

Éva szinte minden tantárgyból kiváló tanuló volt, a tanárokkal szemben különösen tiszteletudó, rendes leány. Flóri elégtelenül értékelte munkáját, amit nemcsak érdemjegyben, de szóveges megjegyzéssel is „megörökített” a leányzó munkáján! Gyuri szerint Éva munkája nem is volt olyan rossz! Ő volt az osztályfőnöke, felbízta az elkeseredett leányt, hogy majd beszél ő a tanárral, kiigazítható még az az osztályzat! Szólt is neki, amiből majdnem veszekedés kerekedett közöttük! Éva új rajzot kellett készítsen, amire éppen csak megkapta az átmenő osztályzatot.

Eljött a tanév vége. Mindenki a végzős osztályok utolsó kicsengetésére készülődött: tablóképet készítették, éjjelizenét adtak a tanárok-

nak, majd következett az „utolsó kicsengetés”, a ballagás és a bankett, melyre minden tanár hivatalos volt.

A nagy estén koccintgatás: tanártanárral, tanár-diákkal! Eközben tudódott ki, hogy a két jó barát min veszett össze. Flóri és Gyuri igazából csak ezen az estén békült ki egymással. Gyuri nevetve mesélte el, Flóri felé biccentve, hogy Éva rajzán vesztek össze:

– Tudod, te nagyokos, hogy Éva második rajzát, amire te csak elégségest adtál ki készítette?

– Nem tudom, de elárulok nektek egy nagy titkot! – mondta rejtélyesen Flóri a társaságnak. – Lehet, jobb jegyet is adhattam volna a rajzra, de én így adom a jegyeket: a 10-es a Jó Istené, a 9-es a volt tanáromé, a 8-as az enyém, így a diákomnak csak a 7-es, vagy annál rosszabb osztályzat marad!

Egy pillanatig csak nézték Flórit, aztán nagyot nevettek rajta. Gyuri odafordult Flórihoz és így szólt hozzá:

– Én is elárulok neked egy nagy titkot. Azt a rajzot Éva nagybátyja készítette, aki osztályvezető mérnök a minisztériumban! Kicsit melléfogtál a rajz értékelésében!

Ennek hallatára kicsit alábbhagyott Flóri fölényeskedése. A történetet talán még ma is mesélik egymásnak a kollégák, főleg a fiatalabb, tapasztalatlanabb kollégáik oktatására...

☞ Forrás: Nánási Zoltán: **Egykori székelyhídi történetek, mindennapi apró villanások, anekdoták**

Cservid Levente pályázati szakértő

Vállalkozók, mezőgazdászok figyelem!

Becebe KFT - Székelyhíd,

Pályázatfigyelés, Pályázatírás és lebonyolítás

Székelyhídon és környékén

- 6 év szakmai tapasztalattal -

Tel: 0728175874, 0771117433

Email: scbecebe@yahoo.com

Háromhetes idegennyelv-oktatás

Először szerveztek angol nyelvtábort gyerekeknek Székelyhídon

* Angol nyelvtábort szervezett a Pro Székelyhíd Egyesület. A június 25. és július 15. között zajló, városunkban első alkalommal megrendezett nyári program úttörő jellegű, hiszen nem igazán hallhattunk az idei nyárig olyan törekvésekről Székelyhídon, amely gyerekek nyelvtanulását szorgalmazta volna. Az ötletet az egyesület Szalacsról hozta, ahol már szerveztek ilyen célú nyári tábort. Nem volt más hátra, mint felvenni a kapcsolatot az ottani szervezőkkel és információkat szerezni, hogy hogyan is működik egy ilyen tábor.

A foglalkozásokat egy, az Amerikai Egyesült Államokból érkezett önkéntes fiatal egyetemi hallgató tartotta, ami ugyan eleinte kissé bonyolultabbá tette a kommunikációt a nyelvet épp tanulni vágyók és az angol anyanyelvű oktató között, de ebből szerencsére nem fakadtak konfliktusok vagy egyéb negatívumok. A kedves tanárnő, Miss Michelle Cohan minden hétköznap délelőtt foglalkozott a négy különböző korosztállyal. A kisebbekkel természetesen a játékos tanulásra helyezte a hangsúlyt, míg a nagyobbaknál igyekezett figyelembe venni,

Michelle Cohan képzésvezető (háttérben középen) és a gyerekek tudják: ahány nyelvet beszélsz, annyi ember vagy

hogy mennyi tudással rendelkeznek már az iskolában töltött angolórák után. Akárcsak az iskolában, mindig egyik csoportban voltak aktívabb, csintalanabb tanulók, de a nyelvi eltérés ellenére is jól működött az oktatás. Leginkább persze azzal tudta

megfogni tanítványait, ha saját élményeiről mesélt vagy az amerikai kultúra hétköznapi oldalát próbálta megismertetni, amiben mindennapjaikat töltik az ott élő emberek.

Miss Michelle a három hét alatt a szervezők vendéglátását élvezhet-

te. Mivel szeretett volna jobban megismerkedni az országgal, hétfőként ellátogatott két nagyobb városba is: Nagyváradra, majd Kolozsvárra. A kiruccanások után kiderült a beszélgetésekből, hogy a szervezők aggodalma – a tanárnő

kis körutait illetően – nagyjából hibávaló volt, hiszen Miss Michelle és önkéntes társai már a fél világot beutazták Thaiföldről Afrikáig és még sorolhatnám. Nagy örömeinkre Michelle azt mondta: szeretne még visszatérni Romániába, mert a helyi emberek mindig nagyon vendégszeretőek és tapasztalja, hogy valóban nagy szükség van az ilyen táborokra.

Említésre méltó az is, hogy a jelentkezőknek a három heti intenzív nyelvtanulás mindössze 10 lejébe került személyenként. A tábor költségeit nagyrészt a szervező egyesület fedezte, a székelyhídi városi önkormányzat termet biztosított a nyelvóráknak, és ne feledkezzünk meg a Nemzetközi Gyermekmentő Szolgálat nagyváradi kirendeltségéről, valamint az amerikai Learning Enterprises-ről sem, mivel e szervezeteken keresztül jutott el hozzánk az ötlet és az oktató is.

Nem zárhatnám jobb gondolattal ezt a rövid cikket, mint amit a gyerekek mondtak a tábor napjai alatt, és amit a szervezők figyelmébe ajánlok: „Biztos jövőre is jönni fogunk!”

✂ **Bíró Orsolya**

Volt egyszer egy Érmellék....

Keresztény ifjúsági kézművestábor Székelyhídon: hogy juthat el az ember a válságból a váltságig?

* „Volt egyszer egy Érmellék...” címmel nyolcadszorra tartottak keresztény ifjúsági kézművestábort Székelyhídon július 12-18. között. Az egyhetes táborban – melynek házigazdája Gavrucza Tibor református lelkipásztor volt – idén 82 gyerek vett részt. A környékbéli falvakból és külföldről is érkeztek gyerekek: képviseltette magát Siter, Nagyvárad, Éradony, Apátkeresztúr, Érbogoszló, Varsolc, Zilah, Cegléd, Budapest és természetesen Székelyhíd is.

A tábor ideji mottója „Válságból váltság” volt, s ezzel kapcsolatban a hét minden napján előadások hangzottak el. Bőjte Csaba, a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetője, dr. Cseke Péter kolozsvári egyetemi tanár, Rákosi Jenő egyházügyi jegyző, szentjohbbi lelkipásztor, Gavrucza-Nagy Emese siteri lelkipásztor, Hánka Levente, a ceglédi testvérgyülekezet lelkésze, Csűrű István királyhágómelléki református püspök, Varga György Bihar megyei egészségügyi igazgató, Mike Pál, az érmelléki egyházügyi református ifjúsági lelkésze, magyarkécsői lelkipásztor, valamint Sztankó Gyöngyi nyíregyházi lelkipásztor, evangélikus esperes, mind-mind a mai embert körülvevő válságról beszéltek, s hogy ezen válságból hogyan juthat el az ember a váltságig, legyen az az olvasás, az egészség vagy az élet váltsága. Ugyanakkor szó esett még a hasonló táborok megszervezésének fontosságáról is.

Minden nap áhitattal kezdődött és fejeződött be, mintegy keretet adva ezzel az aznapi tevékenységeknek, amelyek nagyon változatosak és tartalmasak voltak.

Kézműves-tevékenységekben Nyéki István nyújtott segítséget, az agyago-

zást Tóth Tibor sárkóvács felügyelte (aki e tábor miatt úgy időzítette szabadságát, hogy itt lehessen és részt vehessen benne), a festészeti foglalkozásokat Csorján Melitta székelyhídi festőművész vezette, a gyöngyfüzésben pedig Lukovics Judit és Lukovics Borbála segédkezett a gyerekeknek.

Az előadások és megtartott tevékenységek mellett egy strandolással és gyalogtúrával egybekötött kirándulást is szerveztek Hegyközszentmiklósról a résztvevőknek.

Az utolsóelőtti szombati napon, egy rendkívüli történelemórát tartott a Székelyhídi Pusztai Farkasok Hagymányórázó Ifjúsági Egyesület, akik korhű ruhában mutatták be tudásukat, majd a vállalkozó szellemű gyerekek ki is próbálhatták, milyen ijá lóni. Ezután Hájdnt Lóránt vezetésével táncházat tartottak, ahol a zenét a létavértesi Bakata együttes szolgáltatta.

A vasárnapi zárónapon kiállították a hét folyamán a gyerekek által készített munkákat. Igét hirdetett Csűrű István püspök, majd a Talentum együttes koncertjét hallgathatták meg az egybegyűltek.

Gavrucza Tibor tiszteletes, főszerző elmondta, a tábor jól sikerült, a gyerekek jól érezték magukat, ugyanakkor sajnálatát fejezte ki, amiért bár az előadások nyitottak voltak, és azokat előzőleg ki is hirdette, a Kolozsvárról és Magyarországról érkezett vendégek mellett a székelyhídi lakosság minimális létszámában jelent meg ezeken. Reméljük, hogy a legközelebbi hasonlóan jól vagy jobban sikerült rendezvényen a vendéglátók is kitesznek magukért.

✂ **Cseh Tímea**

VII. Érolaszi Falunapok Augusztus 21-22.

2010. augusztus 21., Szombat

15.00 Scooter bajnokság
– futballpálya

17.00 Nők-nőtlenek
futballmérkőzés – futballpálya

21.00 DISZKÓ – DJ SASA
– Iskolaudvar

2010. augusztus 22., Vasárnap

11.00 Ünnepi istentisztelet

15.00 Gyermekprogramok – Iskolaudvar

18.00 Színpadi programok – Iskolaudvar

Érolaszi iskolások és óvodások műsora

Martin Timea

Kankalin Néptáncgyűttes

Kisbojtárok furulyacsoport

Flying Steps

Mohácsi Brigitta

Érköbölküti Tini - Dance

Amazon-ász

BABY GABI

Mindkét napon büfé és vidámpark várja az érdeklődőket!

Böjte Csaba: az összefogás és a szeretet viheti előre a világot

☞ Beszélgetés a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vezetőjével a székelyhídi gyerekotthon megalapítása alkalmából

– Ön egyszer nagyon rég azt nyilatkozta, hogy „jó buli szerzetesnek lenni”.

– Csodálatos dolog jó dolgokat tenni, jó dolog jónak lenni, jó dolog más emberekből jó dolgokat kiprovokálni, ezért én ennél szebb dolgot nem tudok a magam számára elképzelni ezen a földön. Látni azt, hogy egy félénk, megijedt gyerekből hogyan jön elő a jó, a bátor, az önbizalommal teljes ifjú, hallani azt, amikor felhív telefonon, és azt mondja, hogy „pap bácsi Istennek legyen hála, megvan az egyetemi diplomám, nem jössz el a ballagásomra?” Ezeket jó dolog hallani. De azt is jó dolog látni, hogy – mint például Székelyhídon is – összefog egy közösség, hittel, reménységgel, bizalommal, a polgármester, egyszerű emberek is az úton megállítottak... Én úgy gondolom, hogy az összefogás kovásza tudnék lenni. Bár én nem fogom tudni sem anyagilag, sem fizikailag ezt az épületet rendbe rakni, de jó érzés azt látni, hogy az összefogás kovásza lehet az ember. Ezért mondom én, hogy jó buli szerzetesnek lenni.

„Aki egyet is a legkisebbekből befogad, az engem fogad be”

– Milyen indítatásból ered, hogy hivatása során nagy sok gyerekeknek reménysége és megmentője lett?

– Úgy van, hogy egyfelől én magam is ötéves koromtól árván nőttem fel. Másfelől, aki józanul körbenéz a Kárpát-medencében, akkor azt gondolom, hogy egyetért velem, ha azt mondom, hogy a demográfiai kérdésen áll vagy bukik az egész kárpát-medencei magyarság jövője. Ha ezen a téren nem tudunk áttörést elérni, hogy tényleg jókedvű vidám gyerekek szülessenek, akik valahol ezt az érteket, amit ezer év alatt a mi népünk itt a Kárpát-medencében szellemileg, lelkileg, anyagiakban megteremtett, továbbvigye, akkor autonómiakérdésről, bármiről beszélni fölösleges. De a legfontosabb talán az, hogy úgy érzem, nem én választottam a gyerekeket, hanem ők választottak minket, ők jöttek Déván is és máshol is provokatív kérdésekkel, hogy fogadjam be, segítsék őket. Ha nem lett volna meg ez a reális kérdés, akkor nem biztos, hogy én ebben az irányban léptem volna. Engedje meg, hogy egy történetet meséljek el. Odajött hozzám egy édesapa egy hároméves gyerekével. Vasárnap volt, ebéd után. Kihívtak engem, kimegyek, és az apuka elmondta, hogy nagyon nagy bajban vannak, nincs mit enni adni a gyerekeknek, ő készül Spanyolországba dolgozni, nem hagyhatná itt a gyereket nálam. Beszélgetünk, egyszer csak észreveszem, hogy a gyerek nyalja a kezemet, az étel szagát érezte szerintem. Még a hideg is kirázott engem, mert úgy éreztem, hogy a XXI. században ezt valahogy nem szabad eltűnni, hogy idáig jusson egy kisgyerek, hogy ennyire éhes legyen, ennyire kiszolgáltatott, megalázott legyen. Persze nem engedtem el, jó volt azt a gyereket ölbe venni, bevinni az ebédlőbe, és jó volt odaültetni az asztal mellé. Az első gyerek, akit befogadtam, az egy kislány volt Arad mellől. Egy néni hozta: az aradi állomáson találta, és elhozta hozzánk Dévára. Elhozta, hozzánk, hogy fogadjam be. Mondtam neki, hogy ezt a gyereket maga találta, vigyázzon, fogadja be maga. Mondta a néni, hogy ő nem tudja befogadni, mert a férje elhajtja, én meg mondtam,

„A gyerek rám néz, és ha az én szemem tükrében azt látja, hogy te aranyos vagy, ügyes vagy, szép vagy, egyszerűen a gyerek annak érzi magát”

hogy engem meg a püspök hajt el. Aztán el is küldtem a néni; mondtam, hogy nekem misézniem kell, ha akar, üljön le a templomban, imádkozzon, kérje a Szentlelket, hogy mutassa meg az utat, hogy mit csináljon a gyerekekkel. Megrázó volt, a mise elkezdődött, én olvastam az evangéliumot, minden napra megvan a megfelelő textus, és aznapra az a rész volt, hogy „aki egyet is a legkisebbekből befogad, az engem fogad be”. Akkor úgy éreztem, hogy a mennyi Atya megkért, hogy fogadjam be ezt a kislányt. Ezért mondom azt, hogy nem én kerestem ezt a feladatot, hanem a feladat keresett engem.

– Ön hogyan érzi, mi a motorja a tevékenységeinek?

– Azt szoktam mondogatni, hogy az ember úgy nevel, hogy a gyerek rám néz, és ha az én szemem tükrében azt látja, hogy te aranyos vagy, ügyes vagy, szép vagy, egyszerűen a gyerek annak érzi magát. De azt gondolom, hogy ez minden szinten így van. Egy fiatal lányra rápislant egy fiú, és elkezdte a bajuszát csavargatni, az a lány kivirul. Miért? Mert őt valaki szépségnek látja. És ugyanez van fordítva is: akármi-lyen fáradt, elnyűzött vagyok, kimegyek a szobából a folyósóra, szembejönnek ezek a gyerekek, kacagva, aranyosan rám néznek és a tekintetükben az van, hogy a mi papbácsink a

világ legügyesebb papbácsija, a mi papbácsink mindent meg tud oldani. Az ember nézi ezeket a hatalmas, bizalommal telt arcokat és egyszerűen források fakadnak fel benne. Akkora erők törnek fel bennem, amiről nem is hinni, hogy létezik és tényleg nekimegy a falaknak, és engednek a falak. Én azt gondolom, hogy a felnőtten bízó gyermeknek csodatevő szeme van, és akinek édes gyereke van, az biztos egyet fog érteni velem, hogy ez valóban így van.

Mindenkiben ott van a jó, ezt kellene jóssággal előcsalogni

– Erdélyben és külföldön is elismerik és bíznak munkájában, támogatják. Mit gondolt, honnan fakadhat ez?

– Én merem állítani, hogy minden emberben ott van a jó, és azt gondolom, hogy ezt a jót kellene egymásból jóssággal előcsalogni, felszínre hozni, nem a rosszat, a kapzsiságot, az önzést, hanem a jót. Ha egy kóbor kutyával találkozik az ember az utcán, és megpróbálom én abba a kutyába belerúgni, vagy őt követ megdobálni, akkor az a bokámat próbálja elkapni; és akkor egy darabig jól elleszünk, aki bírja, marja alapon. Ez az egyik lehetőség. A másik lehetőség pedig az, hogy az ember egy

kenyérdarabbal megkínálja a kutyát, szépen szól hozzá, a kutya rövid idő után elkezd csóválni a farkát, hozzánk dörgölődik, és egy baráttal több lesz. Tehát, hogy mi hozok ki abból a kóbor kutyából, vicsorgó fenevadat vagy egy jó barátot, az nagyon sokszor tőlünk függ. Én azt gondolom, hogy ember ilyen vagy olyan, a nevelőimnek úgy szoktam mondani, hogy mi a szépségverseny zsűrije vagyunk, ülünk hátratett kézzel, nézzük a gyerekeket és a kollégákat, és akkor mondjuk, hogy 5, 10, 8. Nem, én tudom azt, hogy amikor Jézus is találkozott Saullal, akkor ő nagyon sehol se volt, de párbeszéddel, szeretettel, jóssággal, eljutott odáig, hogy Pálként megírta a szeretet himnuszát. Népe apostola lett. Azt gondolom, hogy pedagógusnak pont ez a feladata, hogy akkor bizalommal nézzen arra a gyerekre, hogy kijöjjön a másiktól a jó.

– Mennyire különbözik az emberek hozzáállása a segítségnyújtáshoz itt és külföldön? Önnek milyen tapasztalatai vannak?

– Én azt hiszem, hogy ha egy hosszabb mondatot mondhatnék, 1990-ben egy hihetetlen éhség volt az emberekben, szinte egy pánik-szerű éhség, különféle ételek, kirándulás, autó, ház, és azt gondolom, hogy ez az éhség volt az, ami leginkább vezette a legtöbb embert: szerezzon, gyűjtsön, ez egy természetes dolog volt, ugye, mert a kommunizmus valahol mint egy gát, ott volt előttünk, sok mindenre nem volt lehetőség. Mikor megnyílt a kapu, akkor mindenki nekirohant, volt egy időszak, amikor mindenki a maga dolga után nézett csak. Én örömmel tapasztalom azt, hogy az utóbbi három-négy évben, talán mióta ebben a gazdasági világságban élünk, talán nyitottabbakká váltak az emberek. Olyan szép példáit tapasztalom a szolidaritásnak, összefogásnak, ami engem nagyon, nagyon meglep, például bejön hozzám egy család és azt mondja, a falunkban az árvíz minden házat elvitt, a mi házunkat csodálatos módon meghagyta, de mi úgy gondoltuk, mi ezt a házat Istennek adjuk. És ide adja nekünk tiszta ingyen, felszerelve, hogy én költöztessék gyerekeket oda belé. Sok ilyen szép dolog van, vállalkozók jönnek, pékek, akik több házunkat ellátják kenyérral csak úgy, kivitelező is akad, például a cserepet is 40%-kal olcsóbban tudom megszerezni, ezek mind olyan pozitív dolgok, amelyek örömmel töltenek el. Én hiszem azt, hogy a világot a szolidaritás, az összefogás, a szeretet mentheti meg. Úgy gondolom, hogy egy új korszak előtt állunk, az erdélyi magyarság is a szeretet és összefogás korszaka előtt áll.

– Hogyan indultak el a nemzetközi kapcsolatok és hogyan haladnak?

– Az a szép ebben a munkában, hogy ez is mindenkinek jó. Szászvárosban például van egy régi kolostor, ahol gyerekek laknak, jó a gyerekeknek, mert van hol lakniuk, jó az épületnek, mert van, aki rendbe rakja, jó a városnak, mert a kolduló gyerekek eltűnnek az utcákról, jó a vállalkozóknak, mert mi vásárolunk is tőlük, jó az adakozóknak, mert jó dolog jónak lenni. Szoktam mondani, hogy biztos, hogy Isten jó világot teremtett, olyan mint egy kirakós játék, megvan minden egyes darabjának a helye, csak össze kell azt rakni. Van valahol a világban egy gyerek, aki sír, és csak arra vár, hogy ölbe vegyék. Biztos vagyok benne, hogy van valahol a világban egy nő, aki úgy ölbe venne valakit. És hiszem,

hogy valahol van egy poros ház, amelyik csak arra vár, hogy poros csendjét gyermekkacagás töltsse be. Én hiszem, itt Székelyhídon is olyan sokan vannak, akik úgy érzik, hogy jó jónak lenni. Nem hiszem, hogy csak a gyerekeknek érni meg, hogy fürödhetnek a szeretetünkben, nekünk is megéri, ha szeretetet tudunk mutatni iránta.

– Ön akarva-akaratlanul is nagy ismertségre tett szert. Hogyan éli meg az ismertséget? Voltak e kellemes és kellemetlen percei a népszerűség miatt?

– Igazából én mindenkinek azt mondom, hogy engem Csaba testvérnek hívnak, és én testvéreknek tekintem az embereket. Nem lepődök meg különösebben, hogy legtöbb ember ezt a testvéri szeretet viszonyozza. Persze hogy jól esik, hogy jövök hazafelé a határon és a román vámán – akiről később kiderül, hogy magyar – félreállított, és mondta, álljak csak meg. Meg is lepődtem, nem tudtam, mit rontottam el, aztán mondta, hogy itt egy papír, írjam alá, mert a lányának akarja vinni ajándékba, volt olyan, hogy megálltam tankolni, és valaki kiszólt az autóból, hogy ő majd fizeti a tankolásonkat a gyerekek iránti szeretetből. Kellemetlen része az egésznek régebb volt inkább, az is bennem van, hogy a megyei tanfelügyelőség úgy kiabált rám, hogy mit gondolok, én mit akarok a gyerekekkel, be fogják zárni az árvaházat. Persze most jól esik, ugyanabban az épületben a polgármestert díszpolgárrá avatni, tiszta román emberek is elismerik hogy jó dolog jót tenni. Ez mindig meggyőz arról, hogy a Krisztus által mutatott út, a szeretet útja a járható út.

Illó és méltó Székelyhídon otthon teremtteni

– Erdély különböző pontjain számos épület áll és várja, hogy betöltsön valamilyen feladatot, többek között azt a nemes feladatot, hogy meleg otthonként szolgáljon gyermekek számára. Miért pont a székelyhídi Stubenberg-kastély?

– Igazából úgy vagyok ezzel, mint a gyerekekkel. A polgármester úr és a helyi közösség részéről történt a megkeresés. Két évvel ezelőtt is felmerült ez, emlékszem, egy hideg őszi délután volt, amikor meglátogattuk a kastélyt. Akkor nem mertem igen mondani, de most úgy látszik, több olyan építkezést is útjára tudunk indítani Csíksomlyón, Szovátán, Nagyszalontán. Ezek lassan be vannak fejezve és szabadult fel annyi pozitív anyagi keret, hogy ezzel is Istenben bízó lélekkel neki állhatunk.

– Önnek mi a véleménye, a helyi lakosság hogyan áll hozzá az alapítvány munkájához?

– Én két szempontból láttam szükségesnek eljönni ebbe a térségbe. Ha az ember ránéz Erdély etnikai térképére, akkor látja, hogy Székelyföldön és itt a Érmelléken élnek magyar emberek többségben vagy nagyobb csoportban. Az évek során Dévára is nagyon sok gyereket hoztak ebből a térségből Érkörtvélyesről, Székelyhídról. Már vannak olyan gyerekek, akik ki is nőttek a kezünk közül, vagy úgy, hogy a szülők abban a térségben dolgoztak bányászként. Én tudtam, hogy sok szegény ember él, egyszerű ember, az is meglepő, pozitív irányban, hogy ezeken a vidékeken nem terjedt el az egyház, mint más vidéken, inkább mertek még a protestáns családok is több gyereket vállalni. Ez érzelmi töltés és lehet, hogy székelyhídiak mosolyogni fognak rajta, de én több történelmi könyvben is úgy olvastam, hogy a csíki székelyek valamikor erről a vidékről származtak, erről a vidékről költöztek őket be a Csíki medencébe. Én a Csíki medencében nőttem fel és úgy gondoltam, hogy illó és méltó ebbe az irányba lépéseket tenni és otthon teremtteni. Úgy gondolom, hogy Galamb Erzsike néniel mondjam úgy, jó vásárt tettünk, neki nincs nem tudom, milyen végzettsége, de hatalmas szíve van és mint egy jó kotló, úgy látom, hogy a gyereke-

„A polgármester úr és a helyi közösség részéről történt a megkeresés. [...] Galamb Erzsike néniel jó vásárt tettünk, neki nincs nem tudom, milyen végzettsége, de hatalmas szíve van és mint egy jó kotló, úgy látom, hogy a gyerekeket turbékolva összeszedi.”

ket turbékolva összeszedi. Meglepő a ragaszkodás, meleg légkör, ami jellemzi a most már negyven gyermekből és két felnőttből álló nagy családot.

– Hogyan tudja kiterjeszteni a figyelmét a nagyon sok alegységre, központokra, amelyek egész Erdély területén működnek?

– Van egy kulcsszó, lehetőleg megadni a lehetőséget minden közösségnek. Én nem akarnék távolról irányítani, mint egy félkatonai alakulatot, hanem azt szeretném, hogy minden család önállóan tudjon boldogulni. Nalunk az egyházban a püspök nem rohangál minden nap a plébániákra, hanem azt szeretné, hogy a plébános felelősséggel telten vezesse a rábizott közösséget. Ugyanezt szeretném én is. A nevelők próbálják megoldani az adódó feladatokat, persze normális, hogy én próbálok segíteni, kovászot és anyagiakat biztosítani, jó szót, figyelmességet adni nekik, de igazából tudom, hogy a kovászból nem lesz még kenyér, igazából ők kell legyenek a liszt meg a többi hozzávaló, ami a kenyérhez kell. És hogyha ez megvan és ők is a maguk részét odateszik, akkor úgy gondolom, hogy ez működik. Én csak eljövök tanévet kinyitni és bezárni, mosolyogni, dicsérni és megköszönni mindenkinek a munkát, jóságát.

– Hogyan alakul ki egy ilyen gyermekotthon munkacsoportja?

– Az gondolom, hogy a gyereknevelésnél ezen a világon sebb feladat nincs is. És ha valaki érez erre készítést, az általában meg szokott keresni, nem annyira pénzzel szeretném én az embereket magamhoz édesgetni, hanem inkább azzal, hogy merj kibontakozni a gyermekek mosolyába. Az illető, ha eljön hozzánk, mi szeretettel fogadjuk, és persze próbálunk lehetőséget teremtteni, hogy kipróbálja magát egy hétig-kettőig, hónapig, és ha tényleg úgy érzi, hogy neki ez egy élethivatás, akkor én ezt szeretettel fogadom. Úgy szokott az lenni, hogy az illető próbaidő után megkapja a lakást, nem túl nagy fizetést adok, de azt szoktam mondani, hogy én nem egyházi birtokokat akarok létrehozni, hanem az a cél, az a rend, hogy a gyereket 15–20 évig nevelje. Utána az lenne az elképzelésem, hogy profi anyuka volt, legyen profi nagymama is, maradjon a házban és kvázi utógondozást is tudjon biztosítani a gyerekeiknek. Most is az egyik nagyra nőtt fiúnk a feleségével el akart menni Spanyolországba; volt egy két éves kislányuk, és kérdezték tőlem, hogy míg elutazunk, addig itt hagyhatják-e nálam. Normális, hogy befogadom, mindenki számít a nagymamára. Valahogy így állok én hozzá. Az illető házból ő nyugdíjba mehet. Persze ehhez az kell, hogy a gyerekek is mosolyogjanak, a ta-

nárok is mosolyogjanak, legyenek megelégedve a nevelő munkájával is. Rend legyen, békesség legyen. De hiszem, mindannyian arra várunk.

– Mindenki mindenhol arról panaszkodik, milyen rossz a világ. Ön szerint is?

– Én mondtam a kóbor kutyában benne van a vicsgörgő fenevad is, de a medvével szembe szálló kutya is, itt is az a lényeg, mit hozunk ki a kutyából, mit hozok ki az embertársamból. Az legtöbbször rajtunk múlik, mert a jóság és a szeretet jót hoz. De ugyanúgy az ember be megy az üzletbe, és ráfordul az eladó, vagy vág egy grimaszt, pillanatok alatt lehervad az arcunkról a mosoly. Tudatosan törekedni kellene arra, hogy egymásból mindig a jót hozzuk ki, és nemcsak a gyerekekből, hanem belőlünk felnőttekből is.

– Ha ma lehetősége lenne népén, a világ gondján néhány intézkedéssel segíteni, mit tartana legfontosabbnak? Ön szerint mit jelent boldognak lenni?

– Ez megint egy hosszú lelki gyakorlat lenne, nem hiszem, hogy ez kis újságíciók részé lehet, Jézus azt mondta egy helyt a *Szentírásban* „azt szeretném, hogy ha az én örömöm a ti örömötök lenne és örömötök teljes legyen”. Ha egy keresztény ember megnézi, hogy Isten mitől boldog, hát a létezés öröme, az alkotás öröme, a jóság öröme, a szeretet öröme, a megbocsátás öröme, az újrakezdés öröme, a bölcsesség öröme, ezek azok az örömök, amiket Isten szeretne velünk megosztani. Persze mindegyikről külön-külön tarthatnék egy kis prédikációt, de talán egy másik alkalommal. De ezzel szemben ott a gonosz öröme, aki mint Isten majma, folyamatosan felkínálja örömét: a fogyasztás örömét, borulj le előtte, és az egész bevásárlóközpont a tiéd lehet, a birtoklás öröme, de ugyanígy a hatalom öröme. Ezek az örömök, én azt hiszem, ezek az örömök nem a Jóistentől jönnek. Az Isten olyan hatalmat akar nekünk adni, hogy mosuk meg egymás lábát és szolgáljuk egymást, osszuk meg a kenyerünket az éhezőkkel, és hogy ne gyűjtsünk kincseket e földön. Én azt hiszem, ha mi komolyan vennénk Jézus szavait, akkor ez az emberiség egy hihetetlen forradalom előtt állna. Ennek reális esélyeit is látom, mert az tapasztalom, hogy nagyon sok ember belesömörlött abba, hogy még két szobát építke a házam mellé, vagy vegyek egy szekrényt, amiben pakoljam a ruháimat. Érzem azt is hogy a lelki-testvéri örömök iránt megnyílnak és vágyódnak az emberek. A 1990-es évekbeni anyagi javak utáni vágyódás után lassan körvonalazódik egy szellemibb, lelki világ iránt is. És engem ez reménytel tölt el.

A szolgáló szeretetre hihetetlen nagy igény van

– A valódi ökumenizmust és toleranciát éli meg és igyekszik továbbadni. Ön például megoldotta azt, hogy Déván többféle nemzetiségű gyerekek békében élnek. Ezzel a problémával több helyen a világon nemzetek és kormányok küszködnek. Miben áll a megoldás, mi a titok?

– Ha uralkodni akarunk, sajnos annyi királyi trón nincs ezen a földön. Ha szolgálni szeretnénk, akkor igazából, legyenek őszinte, ha én segíteni akarok, akkor én még nem találkoztam olyan emberrel, akinek felajánlottam a segítségemet, és azt mondta volna, nincs rá szükség. A szolgáló szeretetre hihetetlen nagy igény van a mai XXI. században. Az egyházaink is ezt kellene elgondolkodjanak, hogy ne dirigáljanak, hanem szeressenek segíteni, persze mindenki maga kis világában kellene megteremtse ezt az összhangot, de én hiszem hogy jobb együtt mint külön. Jobb egy családnak együtt lenni, mint a férj erre, a feleség arra, és a gyereke amarra. Jobb együtt egy faluban is egy közös álmot megvalósítani. Ha ezer év távlatában nézzük a világot, a kárpát-medencei magyarságot, akkor azt kell mondjuk, hogy ilyen jó világ még soha nem volt, mint most. Legyünk őszinték: mikor volt még húsz olyan év, amikor nem ölték meg senkit a hitért, a világnézetéért, a nemzeti identitásért, mikor laktunk ilyen szép házakban, mikor jártunk ilyen szép autókkal, mikor volt ennyi orvosság? Én azt hiszem, egy jó világ van. Mondják, hogy a politikusok mennyit acsarognak egymással. Én elmondtam, hogy Nagylaknál találkozott Dózsa György a temesvári püspökkel, a szóváltásnak, a hatalomért való küzdelemnek az lett az eredménye, hogy Dózsa az egész társaságot karóba húzatta, aztán a következő alkalommal Dózsa vitték el Temesvárra, hogy ráültesék egy izzó székre. (Böjte Csaba az 1514-es felkelés eseményeire utal – szerk. megj.) Abban az időben a politikai acsalkodás így folyt, ahhoz képest hihetetlen erőrelépések vannak mostanig, mikor csak ejnyebejnnyekkel megússzák. Komolyan gondolom, hogy minden téren látom ezt az előrelépést, és ezért is vagyok optimista, biztosra hiszem azt, Istennek, nem ez az utolsó ása, amit kijátszott, hanem van tovább is. Én nem úgy gondolom, hogy az emberiség egy plafonnál megáll, szárnyalásunk lezáró keretnél, korlátnál áll, hanem egy hihetetlen tágra tárt kapu előtt állunk, amelyik mögött elképzelhetetlen távlatok vannak, az erdélyi magyarság előtt is.

Aszalós Tímea, Fekete Evetke

Edzés szárazon, edzés vízben

Q Karateedzőtábor kicsiknek és nagyoknak a hegyközszenmiklósi strandon

* Ezen a nyáron is megrendezték a karateedzőtábort a hegyközszenmiklósi strandon. Guba József egydános karatemester és Borsavszchi Krisztián segédedző szervezésének köszönhetően idén már a hatodik alkalommal lehettek együtt a karatékák, akik már nyár eleje óta készültek testileg-lelkileg a rendezvényre. Mellettük – Boros Ágota tanítónő kíséretében – egy tízfős csokalyi csoport is aktív résztvevőjévé vált a tábornak.

Nagy izgalommal vágtak bele a három nap eseményeibe különösen azok a gyerekek, akik még kevesebb mint egy éve karateznak, és így nem ismerték a tábor szabályait. Akiknek

viszont volt már szerencsájük részt venni ebben vagy ehhez hasonló edzősorozaton, azok tudták mi vár rájuk: korán kelés, reggeli torna, futás a kis boltig, futás a nagy erdőig, fagyújtás, úszólecke, edzés délelőtt, edzés délután, edzés a szárazon, edzés a vízben.

Annak ellenére, hogy a tábor lakói között nagy volt a korkülönbség (6 évestől 18 évesig) sem az egyetértésben, sem a kitartásban nem maradt alul senki. Mert a karate erre tanít: figyelni, megjegyezni, kitartónak lenni. Az edzések szeptembertől újrakezdődnek s a terem ajtaja nyitva áll mindenki előtt.

✂ Bertalan Hajnal

✂ Guba József

Ébredés utáni kora reggeli bemelegítés

A világbajnokságra készülnek: favágó-edzőtábor Székelyhídon

A romániai sportfavágó-válogatott

* Júliusban Székelyhídon edzőtáborozott a szeptemberi ausztriai világbajnokságra készülő romániai sportfavágó-válogatott. Az ötagú válogatottban ketten székelyhídiak: Nagy Botond (aki egyszemélyben a válogatott edzője is) és Dan Petrescu, ketten aradiak (Ion és Nicolae Neamciuc), Costel Pleş pedig kolozsvári. (Májusi lapunkban olvashatták a Nagy Botonddal, a Stihl Timbersports favágó-bajnokság romániai győztesével készített interjút.)

Mint megtudtuk, a hivatalos edzés egy hétvégét tart, a következő ilyen hivatalos edzést Kolozsváron tartják majd. A csapat tagjai elmondták, hogy már a közelgő világbajnokságra készülnek itt Székelyhídon a hivatalos edzési hétvégén. Kérdésinkre arról is beszéltek, hogy míg eleinte csak hobbiként tekintettek erre a sportra, mára annál komolyabban veszik és keményen edzenek. „Általában Kolozsváron szoktunk edzeni, oda járunk minden hónapban egyszer, két-három napot” – mondta Dan Petrescu. Arra a kérdésre, hogy milyen edző Nagy Botond, egyhangúan azt mondták, hogy szigorú, de jó edző, mindannyiukkal foglalkozik s többek közt ezért is reménykednek abban, hogy jó helyezést fognak elérni a szeptember 3-5. között rendezendő világbajnokságon. Ehhez természetesen mi is csatlakozunk és sok sikert kívánunk a fiúknak.

✂ Pap Enikő

✂ Fotók: Kustán László

Első érolaszi angoltábor óvodásoknak, iskolásoknak

* Először rendeztek egyhetes angol nyelvtábort óvodásoknak és iskolásoknak Érolasziban. E program felkeltette a gyerekek érdeklődését, meghozta kedvüket az angol nyelv tanulásához, ez a nyári, rövid tanulás és ismétlés jó hatással volt nyelvtudásukra. A tábor résztvevői megismerkedhettek új játékokkal, új feladatokkal, új szavakkal és bármiről beszélhettek angolul. Eleinte mindenki kicsit félénken próbálkozott az angolul beszélni, de egy-két próbálkozás után már mindenki bátrabb lett. Az óvodás és

az elemi osztályos gyerekek is megismerkedhettek rövid, kedves angol mondókákkal, énekekkel és szívesen tanulták a számokat, színeket és testrészeket is.

Az ötödikes és végzős tanulók körében már más volt a helyzet, őket már kicsit jobban érdekelte az angol nyelv, velük jobban el lehetett beszélgetni bármilyen témáról, de persze azért itt is volt játék.

Reméljük, hogy jövőre ismét lesz ilyen hasznos és élménygazdag tábor!

✂ Fazekas Evelin

Játékosan könnyebben megy az angol nyelv tanulása

Újra itthon Szabó József

* Hazalátogatott Székelyhídra Szabó József (Ódzsa) színházi rendező – akit 2008 szeptemberében Bérés Csaba polgármester kezdeményezésére választottak a város díszpolgárává – július folyamán. Szabó József 1928-ban született Székelyhídon, Nagyvárdon érettségizett, Kolozsváron diplomázott 1953-ban.

Pályáját Nagybányán kezdte, néhány színésztársával színházat hoztak létre, amit később áthelyeztek Szatmárra, ez lett a későbbi Szatmári Északi Színház. 1957–1970 között a Kolozsvári Állami Magyar Színház rendezője, 1970-ben a nagyváradi társulat főrendezője és művészeti vezetője lesz. Legemlékezetesebb rendezései: *Az ifjú W. újabb szenvedései*, *Anyám könnyű álmot ígér*, *Ösvigasztalás*, *Az ember tragédiája*.

1983-ban Magyarországra települt, Győrött, majd Veszprémben dolgozott 1988-as nyugdíjba vonulásáig. Jelenleg a glasgow-i Skót Királyi Zenei és Színművészeti Akadémia (Royal Scottish Academy of Music and Drama) dramaturgusának nyugalmazott munkatársa. A közelmúltban a *Duna Tv* dokumentumfilmet forgatott munkásságáról, életútjáról.

✂ Ér hangja

Bibliahét Érolasziban

* Igen nagy számban vettek részt a gyerekek a hagyományossá vált érolaszi vakációs bibliahéten. A résztvevők számos kézimunkát készítettek, új énekeket ismerhettek meg és énekeltek nagy kedvvel, bibliai történeteket és új játékokat is tanultak. A bibliahét igen tartalmas volt tanulásban, mókában, vidámságban és néha meglepetésben is.

✂ Fazekas Evelin

Falunapi programkavalkád Csokalyon

🌀 Változatos kínálattal teremtettek kellemes hangulatot a falu lakóinak a település ünnepén

A szerző felvételei

A Szűcs Andrea óvónő által betanított csokalyi óvodások kacsatánca mindenkit megmosolyogtatott

✱ A Csokalyi Falunapok első programja a kispályás focibajnokság volt, a tizenegy benevezett csapat közül hosszas versengés után csokalyi Interstecs bizonyult a legjobbnak, a második diószegi csapat lett, a harmadik helyen pedig a székelyhídi Bigyboyok végeztek.

A labdarúgó tornát követően a görög katolikus templomban evangélikus koncertet tartott a nagyváradi Szent Pál-közösség.

A délután hátralevő részét kicsit felbolygatta a hirtelen jött zápor, de ez senkit nem akadályozott meg abban, hogy estére visszatérjen a színpad elé és várja az Insect-koncertet. A várakozás meghozta gyümölcsét, hiszen a székely paródiaegyüttes mintegy kétórás koncerttel pörgette fel a közönséget, hogy aztán a kiskereki Dj Sasa tovább szórakoztathassa őket.

Másnap, vasárnap délelőtt a református templomban kezdődött, ahol gyülekezett a falu apraja-nagyja, és meghívták, akik a helyi lelképásztor, Mátyás Árpád prédikációját követhették figyelemmel. A lelkész Jób könyvét választotta alapul az igehirdetéshez, melyben arról beszélt, hogy Istentől csak jó származik, és ezért benne minden körülmények között bízhatunk, hiszen Ő az egye-

düli, aki enyhíti az ember nyomorúságát. A prédikáció után a penészleki (Magyarország) görög katolikus énekkar szolgált.

Az ünnepelő gyülekezett a templomból átvonult a Fényes Elek Emlékparkba, ahol ünnepi műsor következett. Csomaközi Daiana, Colman György, Pécsi Erika és Egri Anett helyi diákok szavalatai után, a Létavértesről érkezett, s már ismerősként köszöntött Csatári Viktor tanuló nyugozta le ismét közönségét szavalatával. Az ünnepi megemlékezésen jelen voltak Fényes Elek leszármazottai is. Beszédet mondott Székelyhíd polgármestere, Béres Csaba, majd Szabó Ödön, a Bihar megyei RMDSZ ügyvezető elnöke, Erdődi Endre helyi görög katolikus plébános és Szabó Mihály kolozsvári lelképásztor, ezt követően pedig a Székelyhídi Férfikórus örvendeztette meg a jelenlévőket műsorával.

A műsorok után a parkban felállított Fényes Elek-szobrot megkoszorúzták a székelyhídi polgármesteri hivatal nevében a polgármester, valamint Csuka József alpolgármester, a Bihar Megyei Tanács részéről Bradács Alíz, a margittai kórház igazgatója, Kiss Sándor Elek megyei tanácsos és Szabó Ödön, Fényes Elek le-

származottai közül Horváth Miklós, Fay Árpád és Fay Péter. A székelyhídi RMDSZ koszorúját Baranyi Károly helyi tanácsos és Menyhárt Imre választmányi tag, a csokalyi RMDSZ-ét Colman György elnök és Blidár Katalin helyezte el, a Pro Csokaly Egyesülettől Selmecki Ibolya és Barcsa Imre, a csokalyi iskolások képviselőiben Pécsi Erika és Selmecki Ádám tanulók koszorúzták. Az ünnepség a *Szózat* eléneklésével zárult.

Délután a fociból a gyerekek sem maradhettek ki, Juhász György megszervezte számukra a megmérettetést, melyen négy csapat (egy-egy csokalyi, diószegi, létavértesi és nagyváradi) versengett a győzelemért, melyet végül a létavértesiek szereztek meg. Őket a nagyváradi csapat követte, bronzérmesek pedig a csokalyi gyerekek lettek.

A csokalyi ünneplőknek délután az időjárás is kedvezett, a meteorológus-

Idén is sokan kémlelték a tájat a hőlégballonnal

sok által beígért viharok szerencsére messze elkerülték a térséget, és így mindenki élvezhette úgy a napsütést mint a színpadi produkciókat. Ezek sorát a Tóti T.A TEAM-csoport nyitotta meg, őket követte a csokalyi óvodások kacsatánca Szűcs Andrea óvónő koreográfiájával, s akik aranyos öltözetükben táncolva mindenkinek mosolyt csaltak az arcára. A harmadik osztályos tanulók egy tréfás színdarabot adtak elő Crişan Gabriella tanítónő segítségével.

Időközben megtekinthető volt a Székelyhídi Pusztai Farkasok Hagymányórázó Ijászegyesület bemutatója, valamint a szintén székelyhídi karateklub tagjainak bemutatója is. A vasárnapi programot színesítette a kurióznak számító hőlégballon, melyet idén is nagyon sokan kipróbáltak.

Az érmihályfalváról érkezett Bartók Béla Citerazenekar műsora és Jenei Tamara meséje után, a margittai Martin Tímea vette birtokba a színpadot, aki először népdalokat,

majd könnyűzenei slágereket énekelt. Őt a helyi és székelyhídi Tini Dance táncosai követték, akik több korcsoportban több mint egy órán át szórakoztatták a szépen gyűlő közönséget. A táncprodukcióknak itt még nem volt vége, hiszen a Mészáros Ildikó vezette Flying Steps-csoport is nagyszerű koreográfiát mutatott be.

A már visszatérő vendégként ismert Mohácsi Brigitta és két táncoslánya csak fokozta a már így is kitűnő hangulatot, amikor is megérkezett az est sztárvendége, a magyarországi United együttes, akik közvetlenségükkel és egyedi stílusukkal nagy tetszést arattak a csokalyi közönség körében. Nem maradt ki a fellépők sorából Tivadar József zenész sem, aki a United után szórakoztatta tovább a jelenlévőket.

A nyolcadik csokalyi napokon is várva várt esemény volt a tűzijáték, mely után Dj Sasa pörgette a zenét annak, aki még talpon volt.

Cseh Tímea

Diákszavlatok a Fényes Elek Emlékparkban tartott ünnepségen

Színpadon a magyarországi United együttes

Egy kis csapat nagy utakon

* A Dévai Szent Ferenc Alapítvány néhány szerencsés székelyhídi tanulója eljuthatott Budapestre június elején. Azon célból indultak el, hogy a vásárnapi misén a Szent István-bazilikában Csaba testvérrel és 250

gyerekével megköszönjék Magyarországnak, amiért az Országgyűlés megszavazta a kettős állampolgárságot biztosító törvényt. A bazilikában ebből az alkalomból összegyűlt több mint 4000 ember meghatódva fi-

gyelre Csaba testvér őszinte szavait. Az ünnepséget szebbé tette a Rolle együttes előadása, illetve a székely és csángó népviseletbe öltözött gyerekek szavatai is. Csaba testvér megköszönte az anyaországtól kapott adományokat, az önkéntesek munkáját, külön virágcsokorral köszöntötte Mádl Dalma asszonyt.

Míg az alapítvány többi lakója magyarországi táborokba vagy nevelőszülőkhöz indult, addig a székelyhídi kis csapat Debrecenbe tartott, hogy felfedezze az állatkert rejtelmét. A felejthetetlen élmények után, jól elfáradva elindultak haza, ahol újabb kirándulás várta őket. Ezúttal a kicsiket Nagyváradra vitték: az állatkertbe, játszótérre, városnézésre, népművészeti kiállításra valamint kutyakiállításra. Felkészültek bevásárlással a következő héten rendezett református bibliahétre, ahol ők is hozzájárultak az étkeztetéshez. A bibliahéten minden gyerek részt vehetett, felekezettől függetlenül. Végül július utolsó hetében újból kirándulást szerveztek Zsibóra azokkal a gyerekekkel, akik az említett kirándulásokon nem vettek részt. Ezúton is szeretné megkö-

A gyerekek a debreceni állatkertben szórakoznak

A székelyhídi csoport a budapesti Szent István-bazilika előtt

szönni a Szent Ferenc-alapítvány hála csapata az RMDSZ által gyűjtött pénzüsszeget, amiből a kirándulások költségeit fedezni tudták.

✉ Zsíros Kinga-Anita

Két ország, egy cél, közös siker!

HAJDÚ-BIHAR ÉS BIHOR HATÁRMENTI TERMÉSZETI ÉRTÉKEI

címmel vándorkiállítás látható a székelyhídi művelődési házban (Szabadság tér 19. szám) 2010. augusztus 30-tól szeptember 6-áig

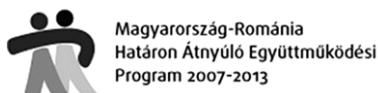
Határmenti eltűnő szigetek – a Nyírség, az Érmellék és a Bihar természeti értékei

címmel Horváth Tibor-előadásra kerül sor augusztus 31-én (kedd) 17 órától, a kiállítás helyszínén.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

A Hajdú-Bihar és Bihar természeti értékeinek védelméért magyar-román határmenti projekt célja a két szomszédos megye országhatár menti területein a természetileg értékes területek, védett fajok állományainak kutatása, dokumentálása és néhány, a határmenti sávban található kiemelten értékes terület kijelölése természetvédelmi területté. Ezek bemutatására törekszik a kiállítás néhány tábló segítségével.

A HURO 0801/072 projekt gazdái a ZÖLD KÖR (HU), a DÉL-NYÍRSÉGI BIHARI TÁJVÉDELMI EGYESÜLET (HU) és az ECOTOP Oradea (RO) szervezetek.

Magyarország-Románia
Határon Átnyúló Együttműködési
Program 2007-2013

Bővebb információ: www.zoldkor.net, www.ecotoporadea.ro

Európai Unió
Európai Regionális Fejlesztési Alap

Tisztelt polgárok,

Székelyhid város rendőrsége tájékoztatja önöket,

hogy a városon kívül természetesen mezőgazdasági termények, zöldségek, illetve vetemények lopásának, valamint a lakhelyükre való lopások megállításának érdekében kérjük, hozzák meg a következő intézkedéseket:

1. Naponta szálljanak ki a területre, ahol a kertet fenntartják, különösen este sötétedés előtt, illetve reggel, még mielőtt a polgárok elkezdjenek a mezőkön a mezőgazdasági munkákat.
2. Ha a területnek, ahol a kertet fenntartják, több tulajdonosa is van, biztosítsák felváltva ennek őrzését annak érdekében, hogy elriasszák a kertekből lopni szándékozókat.
3. Jelentsék a mezőgazdasági termények bármilyen eltulajdonítási szándékát vagy lopását székelyhid város rendőrségén a 0764-262873-as vagy 0764-262709-es telefonszámokon, melyeken a rendőrség szolgálatban lévő munkatársai bármikor elérhetőek.
4. Mikor nem tartózkodnak lakhelyeiken, az ablakokat és a bejárati ajtót ne hagyják biztosítatlanul, és amennyiben hosszabb ideig maradnak távol, bízzák a ház őrzését valamelyik szomszédra, rokonra vagy barátokra.
5. Ne beszéljenek idegeneknek olyan pénzről, javakról vagy értékekről, melyeket lakhelyükön tartanak.
6. Ne fogadjanak otthonukban olyan idegen személyeket, akik különböző javakat bocsátanak áruba, alkohol befolyása alatt állnak vagy bizonyos igazságokat elferdítene.
7. Amennyiben bármilyen antiszociális eset áldozatai, sürgősen hívják a fent megadott telefonszámokat vagy a 112-es sürgősségi számot!

Közösségi rendőrség

Enache Ion főügynök Székelyhid város rendőrségének közösségi rendőrség osztályán dolgozik.

A közösségi rendőr elsősorban a következő hatás- és feladatkörrel rendelkezik:

1. azonosítja és tanácsadással segíti a fokozottan veszélyeztetett kategóriákba tartozó polgárokat (pl. öregek, elszigetelt házakban élő személyek);
2. a törvényes keretek között közvetíti és megoldja az emberek közötti konfliktusokat;
3. azonosítja és érzékeli a közrend kérdésébe tartozó problémákat, és a megfelelő közintézményekkel együtt olyan gyakorlati projektek megvalósítását kezdeményezi / megvalósításában vesz részt, amelyek amelyek javítják a köz- és magánbiztonságot;
4. együttműködik a média képviselőivel a közösségi rendőrség népszerűsítése és emberközeli bétévése érdekében;
5. megoldja a polgárok azon konfliktushelyzetekre, az iskolákban, kereskedelmi egységeknél történő közcsendmegsértésre, bizonyos társadalmi csoportok (kiskorúak, öregek, fogyatékos vagy neuropszichiátriai betegségben szenvedő személyek stb.) elleni antiszociális cselekményekre vonatkozó panaszait és közléseit, amelyek nem tartalmazznak büntetőjogi vagy szabálysértő jellegű részleteket;
6. A közösségi rendőr elérhető a 0259-352230-as vagy a 0746-233948-as telefonszámon.

